

Александар Вучић је човек кога на Западу виде као неког ко је спреман да прихвати ризик, ко је гласник умерености и модернизације, неко ко Србију враћа "у клуб". Ову оцену изрекао је британски "Индипендент" у опширном чланку посвећеном, како лист истиче, најмоћнијем политичару у Србији. И западни саговорници Радија Слободна Европа оцењују да је српски вицепремијер и лидер владајуће Српске напредне странке, упркос политичком багажу из прошлости, у очима западних политичара убедљиво најмоћнији политичар у Србији и да се с њим може сарађивати.

Вероватно су висока представница Европске уније Кетрин Ештон и њено окружење током дијалога Београд-Приштина први схватили ко у Србији коси, а ко воду носи. Упркос томе што је српски преговарачки тим предводио сам премијер Ивица Дачић, они су тражили да се у преговоре укључи политичар који ведри и облачи Србијом иако стоји хијерархијски ниже од Дачића - вицепремијер и лидер Српске напредне странке Александар Вучић.

“Европска унија је веома брзо схватила да јој није довољан само Дачићев глас”, подсећа дописник Радија Слободна Европа из Брисела Рикард Јозвиак.

“Када год је Вучић био у Бриселу, Дачић је био изузетно нервозан јер је био свестан да у Вучићевом присуству његов утицај слаби”, присећа се наш новинар.

Британски дневник ће истаћи да је господин Вучић, када је о Србији реч, постао главни

саговорник Запада, а све чешће и читавог региона. Неће, међутим, заборавити да није увек био овакав, да је пре деценију и по био гневни момак који се противио НАТО тврдећи да Запад демонизује Србију. Подсетиће да је некада био на страни радикалних националиста Војислава Шешеља и Ратка Младића.

Ипак, лист констатује да Вучића багаж из прошлости није спречио да се од демагога деведесетих конвертује у демократу. Подсећа на то да је недавно осудио масакр који су српске снаге починиле у Сребреници, у којем је страдало више од 8.000 Бошњака, као "стравичан, ужасан злочин који је толико страشان да би свако требало да се стиди што неко, ко је у томе учествовао, припада том народу." Британски дневник издваја његову изјаву да Србија посебно мора да раскрсти са старом навиком да мобилише друштво за рат, као што је чинила толико пута у прошлости, често с катастрофалним резултатима, да битке са којима се земља сада суочава нису битке са пиштољима и тенковима, већ са економијом.

Олакшање у западним престоницама

Ерик Горди, експерт за југоисточну Европу са Универзитетског колеџа у Лондону, каже за Радио Слободна Европа да западни званичници више воле политичаре који промене своје мишљење него оне који не мењају своје почетне позиције.

“ Они верују да ће политичари који су радикално променили своју политику пре водити ствари у правцу који Запад одреди него они који од почетка нису мењали своју позицију. У том ставу Запада има мало и политичке митологије. Наиме, он је у извесном смислу дериват фамозног Никсоновог заокрета и отварања ка Кини у седамдесетим годинама двадесетог века. Теорија је тада била да либерални политичар не може да отвори односе са Кином јер је то било сувише ризично, тако да је за то био неопходан изразито десно оријентисан хладноратовски борац као што је био Никсон јер је једино такав могао успоставити маневарски простор за постизање тог циља. И то је та формула која се примењује у најширем политичком спектру”, каже Горди.

Упитан да ли се на Западу верује да се Вучић од демагога деведесетих заиста конвертовао у демократу, Горди одговара да то западним политичарима није најважније.

